

СЕКРЕТНИЙ ЛИСТ ФБІ ЗАГОСТРЮЄ ПЕРЕСЛУ- ХАННЯ

В справі конфлікту сен. МекКарті з Армією

Вашингтон. — Сен. Джо-
зеф Р. МекКарті заявив, що
він має копію листа, яким
директор Федерального Бюро
Інвестицій Дж. Едгар Гу-
вер остерігає армію, що в
Форті Монмайті zatrudнені
шпелюальні до ЗДА особи.
Цей лист писаний ще 1951
року, і він значущий як
"особистий" і "секретний".
Заява сенатора МекКарті ви-
кликнула домагання представ-
ників армії, щоб засприяти
на свідка Гувера, який мав
був висланий, яким способом
таємні документи могли діста-
тися до рук сенатора Мек-
Карті, або ствердити, чи лист,
якщо який згадує МекКарті —
автентичний. Цей лист адре-
сований до генерал-майора
Александра Р. Боллінга,
який тоді був шефом армії-
ської розвідки. МекКарті не
хотів вилити, яким способом
він дістав цього листа, тіль-
ки сказав, що не від ФБІ.
Представник армії Велч за-
явив, що і не від армії. Слідча
комісія має звернутися за
виснаженням у цій справі до

ФБІ. Справа секретного листа ФБІ до армії ще більше загострила тон переслуховань, яке хотіли обмежити тим способом, щоб свідчили тільки найголовніші свідки, щоб після закінчення переслуховань секретаря армії Роберта Т. Стівенса знімавав сенатор МекКарті. Республіканські члени підкомісії погоджувалися приспівити закінчення цих переслуховань, під час яких обвинувачують себе взаємно республіканці, і ще перед осінніми виборами. Але демократичні члени підкомісії і представники армії не погодилися на скорочення їх приспівінь п е р е с л у х а н ь. Під час дев'ятого дня переслуховань Рой Кон патувалася Стівенс, чи члени шпигунської сітки Розенберга не працювали в лабораторії в Форті Монмюгті аж до того часу, коли почалося слідство сенатора МекКарті, яке змусило армію їх звільнити. Стівенс відповів, що, згідно з його відомостями, ніхто з 35 звільнених осіб в тій лабораторії не був комуністом.

КАНАДА ВІРНИЙ ПРИЯТЕЛЬ ЗДА — КАЖЕ ВІНСЕНТ МАССЕЙ

Башингтон. — Генеральний губернатор Канади Вінгетт Массей прибув на триденний візиту до ЗДА. Це його перша візіта до чужої країни і нею він реванжується президентуві Айзенгаверу за його відвідини Канади листопада минулого року. Супроводжує його група льотників канадського повітряного флоту. Вінгетт Массей, колишній командир авіаційної бази в Річмонді, супроводжує Річард Ніксон з дружиною, адмірал Артур В. Ралф, голова Об'єднаних Штатів та амбасадори англійського комонвелту. Другою метою візиту є зустріч з генеральним губернатором Канади Маккензім в Конгресі і заявити, що «ЗДА можуть до

вірять Канаді як вірні
приятелі і товаришеві»,
але навіть ці дві держави
різнилися в тому, якими
собами дійти до миру.
Благав, щоб оця довга
тихоокеанська традиція до
го сусідства мала впливи
інші держави в світі. Кана
казав він, вірять разом з К
що проблеми теперішні
часу не можна розв'язув
при допомозі тільки війсь
вої сили. «Мир можна ос
нути тільки довгою терпе
вістю». Канадіці і інші ві
ні народи світу поважали
ЗДА, які всю свою велику
лу призначали на те, щ
служити справі волі.

ДЖ. Ф. ДОЛЛЕС У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон. — Державний секретар Дж. Ф. Доллес прибув літаном з Європи до столиці ЗДА, де — на летовищі — привітав його віце-президент Ніксон і чільні представники конгресу та державного секретаріату. Доллес заявив коротко, що „справи в Женеві йдуть так, як ми цього сподівалися на перший тиждень“. Після звітання у Президента, Доллес звітуватиме перед лідерами обох партій і конгресових комісій закордонних справ. Лідер сенатської республіканської більшості, сен. Нювдент, висловив велику промову про закордонну політику, домагаючись ясного окреслення політики у відношенні до Сходу Азії. Сам він — за рішучою політикою включно з американською військовою допомогою для Індії-Китаю.

Про що говорив Доллес з італійським прем'єром

Рим. — Про конференцію державного секретаря Доллеса з італійським прем'єром Шеллою і міністром закордонних справ Піччіоні повідомив офіційний комуніст у буквально п'яти коротких реченнях, де сказано, що вони «домінялись поглядями на загальну міжнародну ситуацію» і що Доллес «використав нагоду, щоб поінформувати італійського прем'єра і міністра закордонних справ про хід справ на Женевській конференції». Однак із газетних повідомлень, що їх не запе-

Англія має водневу бомбу сильнішу від американської

Лондон. — Лондон Дейлі Експрес» повідомляє, що англійські дослідні військові станції винайшли спосіб продукувати водневу бомбу — дешевше і простіше, як в США, при чому сама воднева бомба має багато більшу силу. Початок до того нового винаходу дав експеримент, — зроблений англійцями в жовтні минулого року в Австралії. Випуку нової водневої англійської бомби буде переважає найбільшою року в

ЗДА погоджуються перевезти з Франції більше спадунів

Вашингтон погодився на перевезення далекопростірними транспортними літаками другої партії французьких спадунів. Перевіз першої групи був закінчено 24 квітня. Наступний транспорт буде перевезений впродовж найближчого тижня, при чому з напівофіційних повідомлень виходить, що постанову про вислання додаткових спадунів прийнято незалежно від ситуації в Дієксвіллі і тому транспортна операція буде переведена без уваги на те, чи до того часу одержать, чи утратить фортеця Дієксвіллі. — Тим часом після дводенної „передішки“, комуністичні партизани знову довели масову атаку і звунали терени фортеці до самого її ядра, в якому знаходиться підземна квартира командувача. Це вже третя масова атака. Вперше комуністичні партизани розпочали були наступ 13 березня, потім 30 березня, врешті в останню суботу. За кожним разом вони здобували терени і переривали далішні атаки, щоб перегрупуватися для нового наступу.

Барук не вірить в атомове роззброєння

ню Йорк, Н.Й. — Найстаріший політик в ЗДА і додирник кількох американських президентів, Бернард Барук, промовляючи у міському каледжі, заявив, що план президента Айсенауера про міжнародний склад атомової зброї не розв'язує проблеми безпеки від атомової зброї. Барук пригадавав свій план контролю над атомовою зброєю, який він запропонував вісім років тому і згідно якого всі держави мусіли б погодитися на міжнародну контроль атомової зброї. Але Совіти, каже Барук, хоч і домагаються заборони вживати атомову зброю, не погоджуються на міжнародну контроль.

СССР ратифікує пакт ООН проти народоббивства

Об'єднані Нації. — Советський Союз несподівано ратифікував пакт Об'єднаних Націй, який засуджує народо-вбивство, як міжнародний злочин. Ця конвенція проти народо-вбивства виступає проти переслідувань релігійних, расових, етнічних і національ-них груп. Ратифікаційний акт підписав у палаті Об'єднаних Націй в Нью Йорку Андрей Вишинський в присутності генерального секретаря ООН Гамершльда і кількох урядов-ців ООН та нечисленних гост-ей. Хоч такі акти звичайно відбуваються публічно в да-ному випадку генеральний се-кретар Гамершльд виключив представників преси. Вишин-ський застеріг при цьому, що СРСР ніколи не признає у відношенні до себе юрис-дикції Міжнародного Трибу-налу. — За пресовими комен-тарами, ратифікування цієї конвенції Советським Союзом є чисто тактичним ходом, — який має поставити в незру-чну ситуацію З'єднені Держави, які — хоч були пер-шими, що підписали перш-ний проєкт пакту, — досі йо-го не ратифікували. Підпи-сання його Совєтами є, зреш-тою, черговим виявом їх цинізму, бо відома річ, що вс-справа про народо-вбивство йшла під кутом оскаржуван-ня якраз Совєтів у расових, релігійних і національних пе-реслідуваннях і в масовому винищуванні людей. Безпосе-редньо після підписання того-акту Вишинським — емігран-ти сімох сателітських і підсовєтських країн пере-дали Генеральному Секрета-ріятові ООН меморіал з обви-нуваннями СРСР у депорту-ванні сотень тисяч людей з балтійських країн, Чехосло-ваччини, Румунії, Мадярич-ини і Польщі. У тому меморі-алі сказано теж про переслі-дування Греко-Католицької Церкви в чотирьох останніх названих країнах і про масо-ве переслідування життів.

ХАОТИЧНА СИТУАЦІЯ У ЖЕНЕВІ

АНГЛІЯ ПОГОДЖУЄТЬСЯ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ ПРО АЗИПСЬКИЙ ПАКТ БЕЗПЕКИ

Женева. — Після коротких промов міністрів закордонних справ Австралії Пірсона й Голландії Лунаса, Женевська конференція перервала наради на два дні, підчас котрих західні альянті будуть ставитися вплинути на Південну Корею, щоб вона відступила від своїх вимог перевести вибори тільки у Північній Кореї, з залишенням теперішнього південно-кореєського парламенту. Це буміж то найважливіший пункт, який ділитъ погляди обох корейських делегацій. Компромісовий проєкт говорить про те, щоб Південна Корея погодилася, щоб негайно після переведення виборів у Північній Кореї будуть переведені вибори також у Південній (північні корейці вимагають одночасних виборів в цілій Кореї). Захід стоїть теж на становищі, що нагляд над переведенням виборів треба такн віддати Об'єднанім Націям, а не комісії, вибраній з теперішніх південно-кореєського північно-кореєського (комуністичного) урядів чи парламентів з додатком різних, "демократичних" організацій. Інша річ, що все це тільки папрости, існуючих поза задоволення засідань Конференції і, невідомо, чи на них погодяться чи то південні корейці, чи комуністи. На терені західних великих держав настала та корисна зміна, що Англія погодилася вже тепер, не чекаючи кінця Женевської конференції — перегорювати про встановлення пакту безпеки між Південно-східним краєм Азії. Таку згоду дістав перед своїм відходом із Женев Дж. Ф. Доллес від лорда Ідена, але це щойно тепер подано публічно до відомої. Той пакт безпеки мали б заключити покищо тільки Англія, Франція, ЗДА і 3 індокитайські держави. Щойно після того ті держави запропонували б приступити до пакту таким державам: Пакистанові, Цейлонові, Філіппінам, Австралії, Новій Зеландії, Сімонові і мабуть Бурмі. — Англія хоче тільки, щоб той пакт говорив не лише про небезпеку від комуністів, а взагалі про велику агресію, яка загрожувала б суверенітетові і волі всіх названих південно-східних азійських країн. Зрештою — до Женеві правбули вже В'єтнамські комуністи, що їх з парадом вітали ви Женевському летовищі московські і китайські комуністичні достойники. Делегації від трьох індо-китайських держав — В'єтнаму, Лаосу і Камбоджі — є ще в дорозі. На якій платформі мало б наступити замирення в Індокитаї — ніхто не здас собі справи. Наприклад, гаряче піддержувала французькою публічною опінією і такими, "невтральними" чинниками, як Ідена, вимога, щоб негайно припинити воєнні дії — викликає найважливіше застереження збоку французьких військових кол, які звертають увагу, що практично трудно перевести переміж'я, коли нема ясных бойових фронтів: в Індокитаї існують цілі райони, в яких французи панують вдені, а комуністичні партизани вночі. Справа сильно ускладнилася ситуацією у Франції, де парламентарні кола вимагають, щоб уже в кетер розпочати публічну парламентарну дискусію над політичною урядом у справах Індокитаю. Прем'єр Лянісьєл рішуче не хоче допустити до неї і ставить в цій справі на голосування внесок про вітиму довіря, погрожує чим дотиском цілого уряду.

У Західній Німеччині не приймають всіх втікачів зі Сходу

Бонн. — Західня Німеччина відмовляла признавати більше, як половину втікачів із Східної Німеччини з минулого місяця — політичними втікачами, — ствердив Теодор Оберлендер, західно-німецький міністер для справ втікачів. Всі особи, що їм відмовили в признанні статусу політичних втікачів, мусьят залишатися у перенаселеному Західньому Берліні, або перетраплять до Східної Німеччини. Тільки ті, які можуть подати переконливі аргументи, що їх життя наражене на небезпеку у підсвітковій частині Німеччини, дістануть залізничний квиток до відповідної місцевості у Західній Німеччині і дістанутьому державну суспільну допомогу. — На 10.552 особи, що втекли в минулому місяці з Східної Німеччини на Захід, тільки 4.649 скласифіковано, як політичних втікачів. З решти, що їх відкинуто при тому своєрідному „скринінгу“, мало хто вернувся до Східної Німеччини. Майже всі залишилися у Західньому Берліні, побільшуючи число його бездомних і безробітних мешканців.

Комісія для дослідження радянського шпигунства в Австралії

Мелбурн. — Прем'єр Мендіс проголосив устійніші релігійні правила для окремої королівської комісії, покликаної для розгляду всіх даних, що їх розкрив про совєтське шпигунство в Австралії бувший третій секретар совєтської амбасди в Австралії, керівник шпигунської сіті, Володимир Петров. Ця комісія, створена з трьох осіб, досліджуватиме спеціально питання, чи шпигунською діяльністю займалися в Австралії члени совєтських дипломатичних представництв і чи вони стояли у зв'язку з австралійськими громадянами, що були на шпигунській службі.

B C B I T I

● Величавими штучними островами, прикрашеними мистецтвом, міста Валлетта на острові Мальта, британським морським фортецею на Середземному морі, короліву Єлизавету II, яка з своїм чоловіком, принцом Філіпом, прибула у вівторок з Добружжя на північному узбережжі Африки.

- Силахета була присутня на відкритті пам'ятника в честь британських летунів, які згинули в обороні цієї фортеці під час другої світової війни.
- «Кішкенкоян» і лінійний корабель «Свердль», що був збудований за першої світової війни з всесвітньої збірки фондів і був гордістю шведської воєнної флотії, — піде на «смітник», розмонтований на старе залізо. Він має 6,900 тонн цимості і відзначався найбільшою вогневою силою у тому типі кораблів. Тепер він уже — перестарий.
- Саміш — це танцюрист світового слави з острова Балі, який м. ін. мав величезний успіх
- З міста Гавальнінді у Пакистані вирушила група альпіністів із 250 носіями вярду. — на здобуття найвищого нездобутого досі гірського шпилью, високого на 28,250 стій і відомого географам та альпіністам під назвою «К 2».
- Англійський жіночий і спортивний світи схвилювані такою подією: жіноча організація «Амазонки» викликала клуб молодих чоловіків на змагання в грі в «кульки» (товариська гра, подібна до гри в кості). Клуб відмовився. Газети не подють, чи «Амазонки» образились, як жінки, чи як спортовки.

ЗДА дістали 48 мільйонів доларів як зворот воєнних довгів

Вашингтон. Президент Айзенгавер повідомив Конгрес, що союзники ЗСД під час другої світової війни сплатили до оренбрені ЗСД мінусулоу 1953 роу 48,374,155 доллору у воруосноу оренбрені. В ній мінусу знахоуується 2,800,343 доллору, у сплатили Совету у відсотку від своїх воруосноу доллору. Айзенгавер залууу, що деякі держави аже воруосноу віддали воруосноу доллору, а деякі воруосноу ратуми. Але у як тід держави, уди не хочуту платити своїх зобов'язану. Уруду неуспішно ажуууау захолід, щоб роз'язати справу воруосноу доллору з Перу, Польщею і Советами. З 186 кораблју позичених під час війни, Совету обіууау віддати покину 38 кораблју мід 15 і 30 травня цього року. В 1953 роу звернули частину доллору на держави: Франція (15,774,817), Англія (17,549,905), південно-амеруканські республіки — 9,726,011 і Голландія — 2,501,158. Совету винні ЗСД 11,034,448,197 доллору за зброю і харчу. Президент не подав, скільку, і чи взагалі, вони аже звернули ЗСД.

**„Я був би на волі, якби жив Рузвелт” —
каже Гісс**

Нью Йорк, Н. Й. — В ново-
у числі журналу „Лук“ по-
вилилася стаття вадінгтонсь-
ого адвоката Джана О.
Степлеса, який був засудже-
ний за неплатення податків
в суді у в'язниці разом з
адвокатом Чоссом в Дуйсбур-
і в Пенсильванії. (Гес відбу-
є кару в'язничного ув'яз-
нення за кривпосигну, яку
поклажив заперечуючи, що не
лежав до комуністичної
артії). Степлес пише, що
Гес вірний, що він не був би
засуджений, якщо жив був би

пий президент Ф. Д. Рузвельт, «Якщо б він жив, казав Г. Г. як ніколи не був би тут, він знав багато того, що сьогодні не можливо довести. Стенплес пише також, що — це відрізняє в'язень, а не мікроба, що спав, не знав нічого з історії, не знав нічого і про класові розбіжності. Той і в'язень звертається до нього, сяди, як до „Посла“. На запит Стенплеса в'язень з Гісс коментує, бувши високий урядовець державного департаменту відповів: широко бути вам відповідей, і це повинно бути вам відповідей».

Дев'ять років тюрми за переховання комуніста

Сан Франциско, Каліф. —
судебний будинок Луїс Я.
дман визначив кару трьома
роками і відніс до першої
категорії. Іх засуджено вже давні-
ше, а тепер суддя визначив
кару. І так Карл Росс,
бувчий секретар комуністич-
ної партії в штаті Мінесота
став 2 роки в'язниці. Сідні
Гейлберг, секретар комуні-
стичної партії і Семюел Ір-
вінг Колеман засуджені
до трітичного ув'язнення.
Шірлі Кремен - має від-
повідорчу в'язницю. Пе-
редполюшенням засуду су-
д дозволив засудженим скла-
ти заяви. 22-річна Кремен
говорила, що молоді завжди
мала право досліджувати
ні ідеології, хоча б вони
ли й „непопулярні“. Інші
засуджені говорили про „ко-
мунізм“, про уряд пре-
зидента Айзенгавера та
„сили гістерії“, які приви-
до їхнього засуду.

ЖАЛОБНИЙ ВІДГОМІН НА СМЕРТЬ Д-ра А. Т. КІБЗЕЯ

Дітройт, Міш.—Смерть д-ра Кізеле, головного контролера Українського Народного уряду та відомого лікаря-грошадника і автора, викликала прикрої, жалобний відгомін тільки між членством УНС. Це й серед загалу громадянства, зокрема серед лікарів. Числовий жалю по втраті таїмпатів до Родина наспіла багатьох кінців країни. Попороні Покійного, що помер а сам Великдень 25-го квітня, відбувся в середу, 28-го звітиа, з місцевої церкви св.ана при великому здвизі народу. Головний уряд УНС репрезентував на похороні заступники голови УНС Гемовефа Черубяка, яка словила співчуття від і Головного Уряду та ства УНС. В похороні взучість теж головні конльори Степан Куропась з каго та Володимир Гіряа Торонта і головний рад Володимир Дідик з ДітроХвилюючи промову під похорону виголосив о.пан Княпп, підкреслюповне співчуття і постжиття лікарів. Після похорону відбулося в домі УНС лобне прийняття, під час го зібрано грошові пожер на цілі Народного ФУКК.

Українська Великодня Писанка для дружини бразилійського президента

Ріо де Жанейро, Бразилія. З 3-го заходу українських Векінодіх Свят пані Марія Душиник, дружина редактора Українського Бюлетеню Володимира Душиника, що перебував тепер в столиці Бразилії в характері представниці Католицької Восної Доготової Служби, вручала дружині президента Бразилії Варгаса стилеву українську тианску. Такий самий традиційний український великодній подарунок зробила Душиник дружині місцевого американського амбасадора Кемпера та національного тайського амбасадора Чін-тінга. Місцеві газети, гломовиний „Бразіл Геральд та португальською „Коррейо де Манга“ похвалили рівночасно довілі стпані Душиник, в яких описує українські великодні звичаї та зокрема українське писанкове мистецтво.

Домагаються від уряду відшкодування по 100.000 доларів

Лос Анджелес, Каліф. — Елма Мечелпрегт та Дюї А. Гарт внісли скрати до Федерального Окружного Суду, в яких домагуються відшкодування по 100,000 доларів за шкоду, що їм вони зазнали від останнього вибуху атомової бомби, проведеного на дослідних полях Невади. Елма Мечелпрегт твердить, що хоч вона була віддалена від місця вибуху на 70 миль, її ви-

падає волосся, лущиться шкіра і нігті. Крім того вона постраждала від блюс. Гарт каже, що йому облізло волосся на всьому тілі. Скаргу вніс спільний адвокат Ричард Н. Андерсон проти уряду ЗДА. Урядовці Комісії Атомової Енергії заявляють, що досі ніким ще не було подібного випадку, хоч проби з атомовою бомбою відбуваються від 1950 року.

В АМЕРИЦІ

- Конгресова Комісія для дослідження протиаміканських дій ухвалила однодушно передати судові справу в п'ятьох свідків, які відмовилися з'явитися перед цією комісією на основі Конституції. Ці свідки: Маркус Сінгер, О. Гаєграф, Бернард Дюч, Вільбур Магані і Френсіс Краулі.
- Команда флоту повідомля, що в червні і липні цього року вона мусить покинути до п'ятихвилю служби 480 лікарів. Ці Буде перших покинули лікарів до служби в флоті. В червні з'являються 360 лікарів, а решта в липні.
- Управління автострад в стейті Ноу Джерзі повідомляє, що цього року мотористи не матимуть права зривати овочі з дерев, що ростуть на автострадах, бо вона мусила скроплювати дерева і осени сама збирати врожай. Фермери домагалися, щоб скроплювання, щоб охоронити дерева від гусени, яка з автострад поширюється на сусідні сади.
- З Шикаго повідомляють, що в березні цього року зменшилося число смертних випадків при шляхах ЗДА в порівнянні з березнем 1953 року. Те саме повідомляє Крайова Квад Безпекі і про перший квартал цього року.
- 1-го травня цього року не рестала правно існувати Федеральна Контроль Кормірного, яка в діяльності практично не існувала вже від 1 січня ц. р. Цю контроль введено під час другої світової війни.
- Найважкий Суд закінчив розгляд скарги проти окремих шкіл для білого населення і декільх південних стейтах, але рішення в цій важливій справі видасть аж 17 травня.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINSKYI SHCHENIK UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
ПЕРЕДПЛАТА: **SUBSCRIPTION RATES:**
На рік \$10.00 One year \$10.00
На пів року 6.25 Six months 6.25
На три місяці 2.75 Three months 2.75
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЮДАІЗМ, ІЗРАЇЛЬ ТА ЗДА

Не всі жиди в З'єдинених Державах думають однаково про своє відношення до Держави Ізраїлю. Навіть не всі вони змагаються до того, щоб така жидівська держава постоїла. Вона була головною в програмі сіоністів. Існує ж, наприклад, сильна жидівська організація, Американська Рада для Юдаїзму, яка веде гостру протисіоністичну політику, відокремлюючи національність від релігії й вважаючи їх за дві окремі та відмінні справи. Ця організація відбувала минулого тижня в Філадельфії річну крайову конвенцію, під час якої обговорювалися такі важливі проблеми, як відношення американських жидів до Ізраїлю та З'єдинених Держав, громадянства яких вони є через народження, чи через набуття громадянства. По дискусії на цю тему були прийняті резолюції, які проголошено в пресі. Як дискусія, так і резолюції заслуговують на ширшу увагу.

Леслінг Дж. Розенвальд, президент Американської Ради для Юдаїзму, підкреслює, що Рада з тої думки, що "націоналізм Ізраїлю мусить обмежитися до границь цієї держави". Він заявив, що "цілковите національне відокремлення американських жидів від Ізраїлю є кінцеве, особливо тому, що Ізраїль є суверенною, чужиною державою, наряд якої має право дбати про свою національну долю згідно зі своїми найкращими інтересами". Висновок цієї конференції, що Ізраїль, Розенвальд зазначає, що їх треба виправити в такому розумінні, щоб Ізраїль уважав жидів в інших країнах за своїх евентуальних громадян тільки тоді, коли ті жиди самі виявили охоту стати громадянами Ізраїлю. При тому він підкреслює, "нерозпливчастий характер американського громадянства американських жидів", як теж заявився проти контролю американських жидівських організацій чинниками з-поза ЗДА. Коли в Ізраїлі це зрозуміють, казав він, то це буде "конструктивний крок" для практичної розв'язки проблем, які обходять жидів в Америці та інших країнах.

В резолюції, ухваленій конференцією Американської Ради для Юдаїзму, сказано, що американський уряд не повинен діяти під "впливом груп, що натискають", а тільки "оформлювати законорудну політику в найкращому інтересі всього народу ЗДА та вільного світу". Виглядає, що ця резолюція звернена проти американських сіоністів, точніше проти Американського Сіоністичного Комітету для Публічних Справ, представники якого були в департаменті стейту у Вашингтоні якраз під час нарад Американської Ради для Юдаїзму, та закликає уряд, щоб він "перевірив" своє становище в справі арабсько-жидівського ворогування. Д-р Емануель Найман, сіоністичний провідник, що окремо заступався в той самий час проти збройного договору між З'єдиненими Державами та Іраком. Але й тоді, якби Американська Рада для Юдаїзму не мала на увазі тих двох сіоністичних інтервенцій у Вашингтоні, то її резолюція була б тільки однією з багатьох інших політичних маніфестацій, звернених проти американських сіоністів, чи сіоністів взагалі, експансивна політика яких, на думку Ради, шкодить жидівству і не пособляє замирненню на Середньому Сході.

Замітне є те, що говорив віце-президент Американської Ради для Юдаїзму, Генрі С. Масер, коли закликав американських жидів підтримувати таке становище адміністрації Айзенгауера, яке відкидає думку, що "американські жиди наділені спеціальними правами, чи спеціальною відповідальністю щодо Ізраїлю", яку то думку намагаються американським жидівським сіоністам. Рада теж пригадує, що відомо з її активності Жидівську Агенцію для Палестини зареєстровано як агента уряду Ізраїлю та що американські жиди повинні це розуміти, бо це теж є один з тих "конструктивних кроків", які усувають збентеження щодо відносин американських жидів до Держави Ізраїлю.

Як бачимо, серед американських жидів є різні думки щодо жидівської національності і віри, як і їхнього відношення до Ізраїлю, що того, що саме може об'єднувати жидів у світі. Це, однак, в нічому не сприяє їхній акції допомоги жидам у цілому світі, ні теж їхньої підтримки юдаїзму. Спр не має більш політичний характер, що набрав гостроти щойно тоді, як американські сіоністи поклали широкую акцію в справі визнання Держави Ізраїлю, чи це пізніше, як почали допомагати Ізраїлю в боротьбі з сусідніми арабськими країнами.

КОБАЛЬТОВА БОМБА

Розвідки агенти дістали турбуєчі вісті про існування міжнародного об'єднання торгівців для пачкування кобальту до країн поза залізною заслоною. Недавні повідомлення про розкриття спілки комуністів в Італії для закупки кобальтових припасів для Совєтського Союзу дали агентам ключ до дальших відкриттів в цій справі.

Кобальт — це метал, який має властивість всякати радіацію розбитого атому і розсіювати радіоактивний порох з таким наслідком, що гине всяке життя на шляху, яким переходить такий порох. При допомозі цього металу можна скласти третю з черг бомбу — після атомової і водневої, яка стане новою загрозою для всього людства.

Ближчі подробиці про цю справу не були відомі, поки 11 квітня ц. р. асистент секретаря оборони для дослідів і розвитку, Доналд А. Квоерлес, з дозволу вашингтонського уряду, не подав через радіо основних відомостей про кобальтову бомбу. Він повторив можливість вироблення такої бомби, однак негайно додав, що після її експлозії атмосфера заповнилася б такою кількістю радіоактивного пороху, що вона стала б однаковою небезпечною як для ворога, так і для тих, що до бомби жили. Тому, на думку Квоерлеса, кобальтова бомба (яку він назвав по англійськи "C-bomb"), не могла б придатися ані Совстам ані Америці.

За його висвітленням, кобальтова бомба — воднева бомба, вищита не в сталевий, а в кобальтовий ящик. Більша небезпека від кобальтового ящика полягає в тому, що цей метал, подібний до оліва, всякає всю радіоактивність. В момент експлозії кобальт розприскається і створює хмару пороху, сповнену променями гамма, сильнішими в 320 разів від променів, які висилає радій.

Така хмара пороху, витворена кобальтовою бомбою не підлягає контролю і вітер може гнати її на всі сторони, — чи то на ворога, чи на "свого", знищуючи по дорозі все живе. Тому, на думку Квоерлеса, таку бомбу не можна вважати за добру зброю — бо зброя має на меті нищити ворога, а не того, хто її вживає.

Квоерлес не застановлявся над розмірами кобальтової бомби, однак з інших джерел відомо, що її не можна було б перевезти літаком, а на це треба було б корабля.

Нема сумніву, що така "самогубча" зброя вже тепер можлива. Якщо б, наприклад, скинути кобальтову бомбу на західному узбережжі З'єдинених Держав, то кобальтова хмара могла б іти з вітром на схід аж до східного узбережжя, винищуючи на своєму шляху всяке органічне життя. Саме тому Пентагон так стурбований пачкуванням кобальту міжнародним об'єднанням змовників.

Знавши ці справи припускають, що контрбанда кобальт іде з Чиле, в Південній Америці, і з Бельгійського Кон-

ОБОРОННО-СОЮЗНИ ДОГОВОРІ ЗДА

Всім, хто слідкує за розвитком міжнародних подій, відомо, що ще довгий час від припинення воєнних дій в 1945 р., західний світ мало, а то й зовсім не реагував на всякі імперіалістичні починання совєтської політики. Аж коли кремлівська кліка змінила свою тактику дипломатичних крутих на яву агресію, Захід поволі переходить до стану оборонного поготівля.

Завдяки здоровому інстинкту американського народу, що, до речі, цілком десятиріччями був виховуваний в традиційному ізоляціонізмі — З'єдинені Держави, наймогутніша країна світу, стають ініціатором, творцем і гарантом великого міжнародного альянсу різних рас і народів, не використовуючи зовсім при тому свого великодержавного становища у відношенні до малих і слабших народів.

В теперішню пору ЗДА зв'язані цілою низкою добровільних союзних договорів двостороннього або колективного характеру, у висліді чого договори сторони зобов'язані до негайного збройного виступу на випадок нападу на одного із сигнаторів пакту. Для успішного переведення оборонної підготовки впроваджено широку уніфікацію зброї, техніки, і транспортних засобів, спільну вишкільну і організаційну систему та обмін військовими знаннями. В тому ЗДА покривають величезну частину витратів у формі економічної допомоги та постачання військово-технічного вряду.

З точки погляду міжнародного права, що нормує взаємовідносини між поодинокими народами й державами, ті договори можна поділити на три групи:

1) Договір в Ріо-де-Жанейро або коротко Ріо-пакт, який уклали 2 вересня 1947 нахоступні держави: 1) ЗДА, 2) Мексика, 3) Куба, 4) Гаїті, 5) Домініканська Республіка, 6) Гондурас, 7) Гватемала, 8) Сальвадор, 9) Нікарагуа, 10) Коста-Рика, 11) Панама, 12) Колумбія, 13) Венесуела, 14) Еквадор, 15) Перу, 16) Парагвай, 17) Болівія, 18) Аргентина, 19) Чиле, 20) Аргентина, 21) Уругвай.

2) Північно-Атлантичний договір (НАТО) підписаний

продувати і вжити кобальтову бомбу, тоді той "хтось" мусив би приготувати кінцеве самому собі. Однак, "на щастя", кобальтова бомба ще не винайдена, отже може вона й ніколи не буде дійсною. Так само, як довгі роки людство має в своїх руках бактеріологічну зброю, однак її не вживає, так саме можливо й життя у свідомості, що кобальтову бомбу можна вийняти і вжити, однак цієї думки не здійснюється.

Найновіше твердження Вінстона Черчила таке, що ми вступимо в добу, коли сама війна стане неможливою.

Зенон Стефанів

НІМЦІ І РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ

Німецька преса займається поглиблюючи російською еміграцією, яка проживає на територіях Західної Німеччини. Спонукою до цього зацікавлення був відомий судовий процес совєтського шпигуна Мюллера-Хорунжого, який був членом російської "протекторатної" організації, відомої в Німеччині під назвою НТС. Одним з провідників цієї організації був і російський емігрант д-р Трушновіч, якого — як знаємо — викрали совєтські агенти в кінці квітня із західного Берліну. Але й ця справа цього викрадення досить неясна. Згаданим на вступі питанням займається між іншим і німецький щоденник "Донау Курієр". З дня 20 квітня ц. р. читася в цьому часописі: "Екзальти групи східних народів між собою мало згідливі. Відноситься це, зокрема, до російської еміграції. Між двома російськими організаціями розгорівся бій на життя і смерть. І так РІВ (російське інформаційне бюро) твердить ні менше ні більше, що НТС в останні роки війни стояв тільки позирно по німецькій стороні, а на ділі був зрадником в руках Москви".

Поодинокі причини, які склалися на розвал німецького східного фронту, й до сьогодні належно не вивчені. Частину відповіді на це питання дає РІВ при допомозі свідків, документів та тасмисних наказів. Ця російська протекторатна організація виступає саме в часі, коли в Бонні має відбуватися судовий процес проти німецького журналу "Дойче Листерште" за те, що він проголосив, що провідники НТС Вайдалаков і Поремський працювали під час війни в Німеччині як со-

вєтські шпигуни, за що опинилися опісля в гітлерівському нацистському процесі. Цей надзвичайно сенсаційний процес був визначений на день 13 квітня ц. р., але на старання адвокатів Вайдалакова і Поремського, його відложено.

Загальна оцінка очікує від цього процесу важливих фактів, які можуть мати історичне значення. Як якщо вірити інформації РІВ, то НТС працював Совєтам до Берліну. А рецепта була зовсім проста: пхати своїх агентів там, де треба. В Німеччині існувало "Міністерство для окупованих територій". Звідси вислано шпиглів та агенти, які мали на оці всі німецькі установи, що працювали на східних теренах. Але правдиві жнива для Москви почалися щойно з моментом, коли агенти НТС, яких німці прийняли до цього міністерства, почали свою працю. Були це люди, як твердили німці, які перед тим пройшли різні курси та перевишколи. Вони стояли також у зв'язку з комуністичними партизанами.

Агенти з НТС опанували були також життя в самій Німеччині. Вони розвинули окрему діяльність серед бітників зі Сходу, і всі саботажі в воєнному промислі були ділом їх рук. Вкінці вдалося агентам з НТС опанувати школу пропаганди в Дессау-Дорф, де вишколюва-

но пропагандистів для російських частин, які боролися по стороні німців. Але нікто так ненавидів німців, як учні цієї школи. І хоча німецькі військові частини впади на слід діяльності НТС, ця організація мала засильні зв'язки в найвищих кругах, що можна було її зліквідувати. Доказом цього була особа генерала Трухна, члена головної управи НТС. Він залишав свій пост шефа загону школи і переймає місце в штабі армії Власова. І саме з його наказу вимордовано в підступний спосіб тисячі німців при розвалі Німеччини. І поки німці зорієнтувалися, що їх "приятелі" стали ворогами, за що спізнано орієнтацію — впадали тисячі жертв.

В кінці згаданий німецький щоденник зазначає: "Це було 1945 року біля Праги". Сьогодні 1954 р. стоять два стовпи НТС — Вайдалаков і Поремський перед суддями в Бонні. Вони оскаржують один німецький журнал. І ті, які дивилися з острахом на діяльність НТС в останній війні, ставлять собі зараз питання: чи і в союзній німецькій республіці візьмуть верх сили, які були духовними батьками НТС за часів Третього Райху? Тому процес в Бонні має для нас, німців, велике значення.

Можна б тільки побажати, щоб у справі НТС та її побічних російських "протекторатних" організацій прозріли й ті, які ще сьогодні "опіюються" німцями та ставлять їм московського білого коня.

СОВЕТСЬКА МОЛОДЬ

Важко перелічити всі діяння соціального, політичного чи культурного життя, де совєтська система блискуче провалилася, залишивши замість обійняного щастя, тільки руїни в господарстві і розтоптани таланти в культурі.

Але ніде безкрилість сухої комуністичної догми не виявилася так різко і рельєфно, як в освіті та вихованні. 36 років комуністи намагалися виховати молодь в душі марксистської догми. 36 років вони працюють над душами нових поколінь, починаючи з семилітніх піонерів, щоб нав'язати їм тверде переконання, що краще і вище за комуністичну партію нема нічого на світі; що гордістю і радістю кожної людини має бути — працювати на користь комуністичної партії і виконувати її накази. І ось тепер, на першому за останніх п'ять років З'єдн. Комсомолу, Шелєпін — секретар всесоюзного Комсомолу, в нападі одвертості розказав, що саме являють собою комсомольці і що насправді цікавить їх.

Шелєпін мусив признатися, що комсомольська муштра і марксистська догма не задовольняють комсомольців, і вони шукають правди і задоволення духовних потреб у релігії, Шелєпін мусив заявити, що чимале число совєтської молоді підпадо під релігійні впливи, і тому комсомол знову повинен покласти антирелігійну роботу серед молоді.

Нападаючи на ту частину молоді, що цікавиться релігією, Шелєпін водночас показав і те, що робиться з молоддю, яка, слухаючись наказів партії, відсадулася від релігії і намагається пристосуватися до життя в совєтській дійсності. Шелєпін заявив, що тепер серед комсомольців розвелось багато ледарів, людей, що присмектаються до чужої праці, і паразитів. Таких багато вештається вулицями Москви, Ленінграду, Тбілісі, Єревану чи

інших міст — обурюється Шелєпін. Вони мають зачислені під Тафлаван, одягнуті, як папузи; вони ніде не працюють, не вчать, і проводять ночі в ресторанах та в погоні за дівчатами".

Все це дуже цікаво, але мимовільно виникає питання: до якої ж класи совєтського суспільства належать оці комсомольці, що можуть не працювати і проводити ночі в ресторанах із дівчатами? Де вони беруть гроші на ці приналежності? Чи вони сини, що можуть ухилитися від "рознарядок" комсомольців на працю і не мусять заробляти на життя? Яка класа совєтської бюрократії взагалі може мати стільки грошей, щоб давати їх своїм синам і дочкам на кишенькові витрати в таких розмірах, щоб вистачило на дороги нічні ресторани? Та ж оці паразити, прихильники і лідери — це і є кість від кістки і плоть від плоти комуністичної партії!

Розклад, деморалізація і моральне виродження — ось наслідок, що їх приніс комунізм в душі тієї частини молоді, яка не мала досить сили чи родинної підтримки, щоб протистояти його розкладницьким впливам. Молодь не може жити, як олошні солдатики — муштро, бездушний виконувач наказів і безосновною однаковістю жуйкою партійних директив.

Сіра середина, тупі й пасивні душою люди, кар'єристи і пристосовувальники, які з легким серцем можуть сьогодні твердити одне, а завтра — друге, — такі можуть сподіватися зробити в Совєтах кар'єру і навіть колись замінити Шелєпіна на посаді секретаря Комсомолу. Але для живих, палких, допитливих молодих умів лишастся тільки два шляхи: або вони починають самі шукати відповіді на одвічні питання. І знаходять їх в релігії чи в правдивій філософії свого народу чи в любові й служінні йому. Тоді Москва починає гнатися за ними, щоб знизити їх фізично. Або, не долаючи внутрішнього конфлікту, друга частина молоді махне рукою на всякі духовні потреби, чинно посміється з них, і киднеся на задоволення примітивних потреб і на шукання адулятарних насолод, — і тоді загине духовно... Молодь, жива, розумна, критична до всього і поривчаста молоді, неминує мусити гнати в совєтській атмосфері. І доповідь секретаря Всесоюзного Комсомолу, Шелєпіна, про настрої комсомольців дуже яскраво і вразно потвердила це положення.

Вівторок, 20 квітня, — дата, яка вийде в новітню історію Австралії. З самого ранку біля редакції газет надзвичайний рух, — і за годину вже неможливо дістати газету. Мовчазні, стримані австралійці вийшли в численні фотографії й коментували вчорашню подію на летишні... Віддає слово газетам: "Опублікування в австралійській пресі диких сенсів, що діяли з п. Петрову на летишні, запалили наряд Викликали огиду в людей фотографії безпомічної жінки, яку воліли до літака... Вперше жорстокість поліційної держави була представлена австралійцями в їх власний край. Комунізм виявив себе у своїй твердій брутальності."

І якби прем'єр Мензіс та його колеги, після опублікування тих фотографій з лети-

шня, не врятували Петрову, вони були б в клопоті... Одночасно друга газета, що стоїть близько до уряду і що подала найбільш трагічні фотографії — запитує: "Чи діяли Петрову відкрито під примусом? Випадки на летишні — крики натовпу, метушня — утруднюють відповідь на це питання. Але Австралія все ще відповідає за ту жінку". (Закінчення буде)

Б. Лаврівський

СОВЕТСЬКА АМБАСАДА — ШПИГУНСЬКЕ КУБЛО

Великий Понеділок, 9-та година вечора. На сіднейському летишні "Маскот" небувалий рух. Зібралось коло трьох тисяч людей. Чуті слов'янські мови — чеську, російську, польську, українську. Видно декілька на спіх гамованих транспарентів: "Домогасмося вільної Чехословаччини в вільній Європі", "Домогасмося звільнення політичних в'язнів в Чехословаччині" і ін. Безліч фото- і відеореporterів. Ще більше поліції — в односторонній, напевно, без них...

Творяться групи зовсім незнайомих між собою людей. Розмови стають дедалі голоснішими. Австралійці уважно прислухуються до незрозумілих але повних обурення розмов "новоавстралійців". Люди мотухаються перед брамами: — Якими дверима ввійдуть? — То не може бути, щоб уряд дозволив на свідоме вбивство! — То ж буде ганьба для цивілізованого світу! Великий натовп людей, що чекав біля головного входу, враз кидається назад, до летишні... — Пішли іншою дорогою!... Ясно освітлений майдан... Великий тримоторний літак, навколо нього сила людей. З лівого боку — несамолюбний образ, якого ніколи не забуду. — Вдуть! — Свідок Петрову, дружини бувшого секретаря совєтської амбасаді. Натовп на хвилю знерухомив, бо шестеро "людей" тягнуло, пхаючи в плечі, невеликого росту жінку... Совєтський "дипломат" викону-

ють свою "дипломатичну роботу": двомісний тримоторний літак, а четверо — в тому числі одна жінка — пхають... Навіть не волочать, а несуть, бо жінка — хвиляма неприємна... Лице хворобливо бліде, плаче... час від часу щось говорять, але не всім чути... В одній пантофі, бо друга злетіла з ноги, коли натовп пробував її вирвати з рук посіпаців... Натовп реагує — крики: "Залишити її тут!... Вона не хоче йти додому... Бандити..."

Люди хочуть відтягнути сходни, на які поволі втягають чекісти свою жертву. Крики зростають: "Вона отруєна!... Її зробили застрик!..."

Вмишються поліція: відпихає — й то "активно" тих, хто зближається до тієї несамолюбної групи людей. Вже всі знають, що Петрова кілька разів сказала "допоможіть мені... я не хочу йти" — але кожного разу після тих слів наче б втрачала свідомість.

Поліція попереджає, намагається віддалити натовп від літака. З'являються пожежники — будуть розганяти во-

до... А тим часом — під охороною поліції — приволокли жінку до дверей літака. Вона обертається до людей, розпач, смертельний страх і безнадійність на вже мертвою лиці. Щось говорять... Натовп на момент замовкає. І опісля — знов крики. Двері замикаються. "Дипломатична справа ведеться" перемогла...

Це був переломовий момент. Петрова, жінка "неповертота" — дипломатка — перестала існувати — залишилася совєтська правда й свобода. І відчували що вже безпосередню небезпеку всі, хто бачив ту лекцію совєтської дійсності.

Літак відлетів, — і розпочалася правдива демократична діяльність. Репортери звертаються до всіх, чи хто чув про бажання Петрової залишитися... Багато людей — очевидно, "новоавстралійців" — підтверджують це. Енергійний член парламенту В. Вентворт, який виступав на українській протифолюційній демонстрації, збирає офіційні свідчення від людей, що чули від Петрової "допоможіть мені". Свідчить кілька

росіян, а рівно ж і українців. — Константина Сальваровська, що чув: "Я не хочу йти". Кілька знайомих осіб телефонувало безпосередньо до прем'єра Мензіса...

Люди розхитались, — наче б по похороні, з однаковою думкою — так не може бути, з надією, що мусить щось статися в Дарвіні, де затримували літак...

Всі розхитались з одною думкою: як на це зреагує преса? Яку реакцію викличе це в широких масах австралійців, що назвала слабо реагують на міжнародні події. Бо ж, треба ствердити, що на самий факт відкриття совєтського шпигуна, "публіка" реагувала досить стримано...

З побіжних спостережень того вечора варто відзначити два, розмірно дрібні, але характерні факти... Один старший віком австралієць в часі найбільшого піднесення натовпу крикнув: "Всі росіяни — бастарди!" Це викликало репліку теж старшого росіянина: "Не — всі, бо багато з нас втекло від большевників!"

Але це не викликало, як здавалося, очікуваного вра-

ження на австралійцеві. Побіжні стояли два репортери, розмовляли між собою по-французьки: "Тож політичний зв'язок з не лише в Чехословаччині", — вказуючи на транспарент, про який вже згадувалось.

Вівторок, 20 квітня, — дата, яка вийде в новітню історію Австралії.

З самого ранку біля редакції газет надзвичайний рух, — і за годину вже неможливо дістати газету. Мовчазні, стримані австралійці вийшли в численні фотографії й коментували вчорашню подію на летишні... Віддає слово газетам: "Опублікування в австралійській пресі диких сенсів, що діяли з п. Петрову на летишні, запалили наряд Викликали огиду в людей фотографії безпомічної жінки, яку воліли до літака... Вперше жорстокість поліційної держави була представлена австралійцями в їх власний край. Комунізм виявив себе у своїй твердій брутальності."

І якби прем'єр Мензіс та його колеги, після опублікування тих фотографій з лети-

шня, не врятували Петрову, вони були б в клопоті... Одночасно друга газета, що стоїть близько до уряду і що подала найбільш трагічні фотографії — запитує: "Чи діяли Петрову відкрито під примусом? Випадки на летишні — крики натовпу, метушня — утруднюють відповідь на це питання. Але Австралія все ще відповідає за ту жінку". (Закінчення буде)

Вам не можливо обв'язати без забезпечення НАЙКРАЩЕ І НАПІВНІШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАСТЬ ВАМ УКРАЇНСЬКІ НАРОДНИЙ СОЮЗ! "Голос Америки"

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нентон, Огайо

Перша Виставка Українського Народного Мистецтва.

У дні від 30 березня до 5 квітня в. р. відбулася в Нентон, Огайо, Перша Виставка Українського Народного Мистецтва під патронатом філії УНК в Кентоні, головною якою є інж. М. Якович.

Організатором Виставки був п. Якович Томік.

Виставка була розміщена у трьох великих, полуміських залах нового будинку УНКА. Відкриття Виставки розпочав місцевий хор в народних строях американським гімном українською мовою під управлінням п. Панчишина. Відтак директорка УНКА, пані Кірк, представила присутнім голову Комітету Виставки, п. З. Томіка. Останній підкреслює ціль Виставки, а саме: показати зразки українського народного мистецтва і тим самим залучити до української культури та звернути увагу на теперішнє положення українського народу та на його боротьбу з москалями імперіалізмом, і запросити директорку УНКА офіційно відкрити Виставку. Пані Кірк, проголосивши благословення, яку держали дві учениці Габсбургів: п. М. Домбечевська в яворському та п. Т. Якович в залицькому строях. Обидві учениці пізніше давали послідовні відвідувачам. Голова філії УНК вручив директорці УНКА на пам'ятку писанку. М. Домбечевська відгуклася укр. нар. танок, п. Ю. Сивал в акрон виконала кілька пісень при бандурі, а хор кількома піснями замкнув програму.

Відтак прибув директор місцевого Мистецького Інституту п. Діжонс Гатчсон і теперішній терпів спробу показати укр. нар. мистецтва та ствердив, що багато американців не вміють оцінити цінності отих народних мистецтв, що більшість американців є потомками людей, що приїхали з Європи і привезли з собою культуру свого народу, що стала складовою частинною американської культури. Тепер — продовжував він далі — належить оті культурні цінності приймати та створювати умовини дальшого їх розвитку.

На виставці були заступлені всі ділянки українського народного мистецтва: вишивки, народні стріли, писанки, різьба, інкрустація, писанки, кераміка. Було кілька столів із книжками в англ. мові, азорами, образами та картинками. На стіні висіла мапа Європи із зазначенням етнічних українців та територій України в інших частинах Європи. Усі ці рисунки в кольорах виконала дуже старанно п. В. Пенчик. На стіні висіли теж образи артистично-малювальні: Е. Козака, М. Кми та Пачовського. На отавах закритий гуцульським ліжником, лежала бандура, яку відвідувачі із зацікавленням оглядали та прохали пояснення.

Реклама для Виставки була підготовлена. Місцева преса проголосила два рази статті з відомостями ілюстраціями, в тому домі пояснення про традиції та виконання великих писанок. Для тієї цілі ринком зорганізував голова комітету

дні радіопрограми в англійській мові з українською музикою. Ринком відгукувалося лютня в англійській мові, в якій подано дані про історію України, про культуру та подорож до поодиноких експонатів.

В останніх днях виставки відбулася в тому ж будинку конференція УНКА — стейту Огайо, на яку були запрошені українці на прийняття. Під час конференції передано українську програму, що було значущим в програмі конференції. Вступне слово виголосив п. З. Томік. Два хлопчики, Даніло та Ярослав Вобочко, що приїхали з Клівленда з батьками, відгуклися на солоні танки Чукотки. Запровадили в дію Записки до двох і трьох Занесень у Філадельфійський архів. М. Домбечевська виконала гімн. Хор відгуків кілька пісень. Співали англійською мовою. Ярослав Вобочко, Треба ствердити, що вони вже друге покоління тут родяться. — Честі і слава їх батькам.

Експонати на виставку виконали громадяни Кентону і інших міст. Перш за все треба зазначити п. Ірину Козаченку, яка приїхала із Дітройту, привезла народні стріли та велику кількість власних речей народного мистецтва і щоденно через цілий час виставки диктувала п. А. Домбечевської дописи до виставочної залі та давала потрібні пояснення відвідувачам. Техкоперативна, «Вазар» з Філадельфії приїхала безкорисно свої експонати на Виставку. Крім того пані з Клівленда: О. Загородна, О. Нікітич, Т. Уєра, Л. Воднар, Л. Мельник, Я. Кришталович, О. Руденська, М. Вігун, М. Тесарович, І. Іванішин і Дубова визначились безкорисно власні роботи народного мистецтва. Були теж експонати п. Ірини Мадар з Філадельфії і п. Ірини Гнатюк з Сент Вейд, Індіана.

Виставка мала численних відвідувачів. З. Т.

Філадельфія, Па.

Віче про сесію УНРади.

18 квітня ц. р. Т-во Спрингс Української Національної Ради влаштувало масове віче під назвою: «З-ти Сесія УНРади». Як ніколи раніш, зала була заповнена, залучили до Державного Центру УНР став увагою українського загалу.

Коротким вступним словом голова Т-ва інж. П. Панасюк відкрив віче і запросив до слова голову УНАН, проф. М. Ветухова. Доповідач, з власного йому ерудицією, почав свій реферат з часу 1917 року, коли силою зброї Українська держава здобула свою самостійність, пропонував розв'язати історичний шлях безпечності боротьби до 1921 року, коли під час першої світової війни сил московського ворога змусила була відступити, але не скалічувати. Військо та Уряд змусили були відійти на чужі терени, щоб в інших умовах та іншими засобами продовжувати перманентну боротьбу за самостійність Української держави.

Преглеглим ґрунтовно зупинився на період повоєнної діяльності Екзильного Уряду з прильотом свих сил нової еміграції, яка підтримала піднятий прапор визвольних змагань Головним Отаманом і Головою Держави бл. п. Симоном Петлюрою. Свіжі, конструктивні-творчі сили включилися в боротьбу, разом із «старою гвардією» продовжують її і до сьогодні. Перший етап цієї актизації припадає на 1948 рік, коли було створено Український Передпарламент — Укр. Нац. Рад. Схарактеризувавши шляхи діяльності, проф. Ветухів підкреслює, що за цей час, завдяки наполегливій праці УНР та активності еміграції в підтримці УНР, в західному світі зашліся національно-визвольний шлях до української свободи. Українська справа тепер в дипломатичних колах стоїть на одному з перших місць. Західні демократичний світ поволі прихильно до переконали, що без визволення повоєнної Московією України в першу чергу, немислиме ставлення до інших повоєнних народів, і тільки правильна розв'язка української проблеми дасть задовільні наслідки в зупиненні московського агресивного імперіалізму. Єдиним забором тут може бути міцна Самостійна Соборна Українська держава, підтримана долюбним Заходом, а зокрема Америкою. В цьому напрямі і скерована вся праця Державного Центру УНР. В основі цих міркувань і провадила свою працю 3-тя Сесія УНР.

Деякі противники очікували, що з виступом чільних діячів УНР, зокрема смертю Президента УНР, А. Півничого, А. Барана, проф. Мазепи, проф. Івановича зійде в УНР медична криза. Та ці пророцтва не здійснилися. Вислід праці 3-ої Сесії показав, що партія, як творить Державний Центр, переборила всі труднощі, забула про рішучі важливі справи, які дрібні непорозуміння, незгоди, сидили за круглим столом і конструктивно розв'язали нагрудні справи. І сподівана криза не тільки не мала місця, а навпаки, після 3-ої Сесії Державний Центр значно зміцнів і сконсолідувався.

Преглеглим ознайомилися присутніх з планами та завданнями, що стояли на Сесії, підкреслюючи, що найголовнішу роллю в нашій майбутній боротьбі проти спільного ворога має політична терпелівість та толеранція серед політичних партій. Тільки на основі такої гармонії буде можлива успішна боротьба з ворогом.

На закінченні доповіді поспішали численні питання, на які проф. Ветухів дав суттєві і вичерпуючі відповіді. Коли головував інж. П. Панасюк запровадив записку до дискусії, то заступив вперше у Філадельфійській дискусії не знайшов навіть серед тих, що пока стоять в опозиції до УНР. Публіка сприйняла реферат з великим задоволенням. Відсутні були, так раніш практиковані, драматично-непередбачувані виступи, і це дає підставу сподіватися на одні кроки до загальної консолідації навколо Державного Центру УНР. Співаю. Не пора, не пора москалів і ляхів служити» закінчено Віче.

З. Д.

Фініксвілл, Па.

Заснування Відділу УНК.

Дня 1 березня цього року у нас відбулися Збори, в цілях заснування Відділу Українського Конгресового Комітету. На Збори прибули представники місцевих організацій і активні громадяни, а від Центрального Українського Конгресового Комітету — відпорушник, п. С. Спринський.

Збори відкривав голова Інціативного Комітету п. Андрій Шиняк, вітаючи всіх присутніх, а звіт з попередньої діяльності склав М. Сохенський. До Президії Зборів увійшли: голова Михайло Корольок, заступники Дмитро Цюх і А. Шиняк і секретар — Ст. Мельник.

Відпорушник Центрального виголосив короткий реферат, в якому визначив ціль і завдання майбутнього Відділу.

Збори, по вислухавши реферату, ухвалили Відділ Українського Конгресового Комітету створити, з тим, щоб до УНР Відділу увійшли представники усіх місцевих організацій.

Описав відбулися вибори, в наслідок чого до Відділу увійшли наступні особи: голова — Андрій Шиняк, заст. Степан Гереш, секретар — Михайло Сохенський, касир — Степан Мельник, референт — Степан Зуга, Григорій Турок і Василь Цюк. Контрольний Комісія: Іван Гриско, Петро Місько і Іван Завала. Громадський Суд: Іван Фуга, Микола Вучко і Михайло Корольок.

На закінчення, п. С. Спринський відповів на запити та дав пояснення з приводу різних питань, що виникли під час дискусії.

Збори закінчено відспіванням Українського Національного Гімну. В. П.

ЛЮДИНА НЕ МОЖЕ ОБІЙТИСЯ БЕЗ РІДНОГО МОДЕНІКА

Про горобця, славного молодця

— зветься —

нова книжечка Ю. Сірого.

Випускувати з «Свободи».

Ціна тільки 40¢.

«СВОБОДА»

P.O. BOX 346,

JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАКЛИК

ДО БУДУЩИХ ПРОФЕСОРІВ І АБОЛЬВЕНТІВ МУЗИЧЕСЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНОГО АКАДЕМІ

В порозумінні з ВШ проф. Августин Стефаном, бувши директором Торгового Академі в Мукачеві - Вратиславі, цим відомості інцітаву влаштувати зустрічі всіх будишніх членів Професорського Збору ДТА-УТА в Мукачеві - Вратиславі з своїми будишніми учнями.

Цього року минає саме 15 років від того часу, як величезна більшість з нас була змуслена політичними обставинами виїхати закордон. Зізнаюся по 15-ти роках блукання, Зізнаюся бодалу у тому колі, що перебував на терені ЗДА і Канади.

Вірно, що всі члени Професорського Збору, як також і всі наші товариші як товариші шкільної лавки як один відгукуються на цей наш заклик і піддають думку: де ж ми побудемо зустрічі. Рівно ж просимо подати кандидатури до підготовчого комітету, які повинні в місяць передбаченому для відбуття зустрічі.

Просимо ласкаво так Пані Професорів, як і наших колег писати на адресу:

Dr. Michael Pap, Dep. of Pol. Sci.
University of Notre Dame
Notre Dame, Ind.

Пригадаймо собі безжурні дні нашого шкільного життя, явлюючи нашу єдиність на шкільних виходах. Пригадаймо слави дні підготовки до Великого Вережя, пригадаймо дні нашого асестороннього росту.

Вітаємо всіх щиро і кличемо до побачення!

Д-р Михайло Пап, в. р.;
Д-р Петро Стерчо, в. р.

В нього — суверенне опанування ритмічних тканин, особливо в бурхливих обрисах.

Одноразово з повною безпосередністю переживання: в кожному мотиві, в кожному звороті музичного речення. Зближеність уяви, почуття, думки, як тільки можна, — в суцільний творчий порив.

Виняли викликати музичний образ в найглибших вимірах мистецького.

Торжественність і патетика, в його круї; празничковий світ звучання.

Бурхливість і драматизм до глибини іраціонального; виявлення мистецької ідеї до стану духовної видимості, і при цьому — радісність.

Наші люди, що вшанують концерт проф. В. Кіпи, будуть багатократно винагороджені.

Концерт відбудеться в п'ятницю, в Washington Irving High School, 16th Street and Irving Place, о 8.30 вечора.

В. Барка.

Д-р Чарльз Мастерсон, доцент Айсенгера, заявив, що президент «Лідерства» і підкреслює духовні цінності людини над усім іншим, — так, як це робив ще хіба през. Джордж Вашингтон. «Моральна сила, яка з нього промовляє, впливає на всіх членів його уряду» — каже д-р Мастерсон.

На 51-й річній конференції Крайового Католицького Виховного Товариства стверджено, що чимраз більше студентів надходять до студій гуманістичних наук і переходять на студії фізики, математики, хімії та інших математично-природничих наук. Професори стверджують, що неабаром забракне фахівців із гуманістичних предметів.

Твори, що вибрані, чи з класичної старовини, чи з сучасності, дістають собі в проф. В. Кіпи свій найосібніший і, мабуть, найвласніший спосіб виконання — в кожному окремому випадку.

Найприметніша в лавістиві обдарованні нашого піаніста, це — що він вміє зовсім завжди власний образ і творить наочно, в повній життєвій силі.

В нього духовний інстинкт до звукової барви. Володіє нею незвичайно: в найвищих інтенсивностях її — в колосальності, з рисами прекрасної і покорючої фантастики, в рефлексів творчого чуда, що викликає Лист; а також і в спільних, повних смутку неказаних і чару, облітливих найпрозорішими і найделікатнішими хвилями серцевого почування — речаш Шопена.

В. Кіпа першорядний майстер в догори чинити життєвий ритмічності; де розкривається внутрішній закон і де ради могутніх символічних «ключів» з сфери творчого.

В нього — суверенне опанування ритмічних тканин, особливо в бурхливих обрисах.

Одноразово з повною безпосередністю переживання: в кожному мотиві, в кожному звороті музичного речення. Зближеність уяви, почуття, думки, як тільки можна, — в суцільний творчий порив.

Виняли викликати музичний образ в найглибших вимірах мистецького.

Торжественність і патетика, в його круї; празничковий світ звучання.

Бурхливість і драматизм до глибини іраціонального; виявлення мистецької ідеї до стану духовної видимості, і при цьому — радісність.

Наші люди, що вшанують концерт проф. В. Кіпи, будуть багатократно винагороджені.

Концерт відбудеться в п'ятницю, в Washington Irving High School, 16th Street and Irving Place, о 8.30 вечора.

В. Барка.

Д-р Чарльз Мастерсон, доцент Айсенгера, заявив, що президент «Лідерства» і підкреслює духовні цінності людини над усім іншим, — так, як це робив ще хіба през. Джордж Вашингтон. «Моральна сила, яка з нього промовляє, впливає на всіх членів його уряду» — каже д-р Мастерсон.

На 51-й річній конференції Крайового Католицького Виховного Товариства стверджено, що чимраз більше студентів надходять до студій гуманістичних наук і переходять на студії фізики, математики, хімії та інших математично-природничих наук. Професори стверджують, що неабаром забракне фахівців із гуманістичних предметів.

Твори, що вибрані, чи з класичної старовини, чи з сучасності, дістають собі в проф. В. Кіпи свій найосібніший і, мабуть, найвласніший спосіб виконання — в кожному окремому випадку.

Найприметніша в лавістиві обдарованні нашого піаніста, це — що він вміє зовсім завжди власний образ і творить наочно, в повній життєвій силі.

В нього духовний інстинкт до звукової барви. Володіє нею незвичайно: в найвищих інтенсивностях її — в колосальності, з рисами прекрасної і покорючої фантастики, в рефлексів творчого чуда, що викликає Лист; а також і в спільних, повних смутку неказаних і чару, облітливих найпрозорішими і найделікатнішими хвилями серцевого почування — речаш Шопена.

В. Кіпа першорядний майстер в догори чинити життєвий ритмічності; де розкривається внутрішній закон і де ради могутніх символічних «ключів» з сфери творчого.

В нього — суверенне опанування ритмічних тканин, особливо в бурхливих обрисах.

КОНЦЕРТ ПРОФ. В. КІПИ

В п'ятницю, 7 травня, буде концерт проф. Вадима Кіпи. Кожен, хто любить мистецтво музики і цінить переживання її, найсправжнішої, як душевний здобуток, повинен відвідати цей концерт.

В програмі — Вах, Бетговен (місячна соната), Шопен, Чайковський (думка), Фоменко (Кобзар), Верді - Лист (трубадур).

Твори, що вибрані, чи з класичної старовини, чи з сучасності, дістають собі в проф. В. Кіпи свій найосібніший і, мабуть, найвласніший спосіб виконання — в кожному окремому випадку.

Найприметніша в лавістиві обдарованні нашого піаніста, це — що він вміє зовсім завжди власний образ і творить наочно, в повній життєвій силі.

В нього духовний інстинкт до звукової барви. Володіє нею незвичайно: в найвищих інтенсивностях її — в колосальності, з рисами прекрасної і покорючої фантастики, в рефлексів творчого чуда, що викликає Лист; а також і в спільних, повних смутку неказаних і чару, облітливих найпрозорішими і найделікатнішими хвилями серцевого почування — речаш Шопена.

В. Кіпа першорядний майстер в догори чинити життєвий ритмічності; де розкривається внутрішній закон і де ради могутніх символічних «ключів» з сфери творчого.

В нього — суверенне опанування ритмічних тканин, особливо в бурхливих обрисах.

Одноразово з повною безпосередністю переживання: в кожному мотиві, в кожному звороті музичного речення. Зближеність уяви, почуття, думки, як тільки можна, — в суцільний творчий порив.

Виняли викликати музичний образ в найглибших вимірах мистецького.

Торжественність і патетика, в його круї; празничковий світ звучання.

Бурхливість і драматизм до глибини іраціонального; виявлення мистецької ідеї до стану духовної видимості, і при цьому — радісність.

Наші люди, що вшанують концерт проф. В. Кіпи, будуть багатократно винагороджені.

Концерт відбудеться в п'ятницю, в Washington Irving High School, 16th Street and Irving Place, о 8.30 вечора.

В. Барка.

Д-р Чарльз Мастерсон, доцент Айсенгера, заявив, що президент «Лідерства» і підкреслює духовні цінності людини над усім іншим, — так, як це робив ще хіба през. Джордж Вашингтон. «Моральна сила, яка з нього промовляє, впливає на всіх членів його уряду» — каже д-р Мастерсон.

На 51-й річній конференції Крайового Католицького Виховного Товариства стверджено, що чимраз більше студентів надходять до студій гуманістичних наук і переходять на студії фізики, математики, хімії та інших математично-природничих наук. Професори стверджують, що неабаром забракне фахівців із гуманістичних предметів.

Твори, що вибрані, чи з класичної старовини, чи з сучасності, дістають собі в проф. В. Кіпи свій найосібніший і, мабуть, найвласніший спосіб виконання — в кожному окремому випадку.

Найприметніша в лавістиві обдарованні нашого піаніста, це — що він вміє зовсім завжди власний образ і творить наочно, в повній життєвій силі.

В нього духовний інстинкт до звукової барви. Володіє нею незвичайно: в найвищих інтенсивностях її — в колосальності, з рисами прекрасної і покорючої фантастики, в рефлексів творчого чуда, що викликає Лист; а також і в спільних, повних смутку неказаних і чару, облітливих найпрозорішими і найделікатнішими хвилями серцевого почування — речаш Шопена.

В. Кіпа першорядний майстер в догори чинити життєвий ритмічності; де розкривається внутрішній закон і де ради могутніх символічних «ключів» з сфери творчого.

В нього — суверенне опанування ритмічних тканин, особливо в бурхливих обрисах.

Одноразово з повною безпосередністю переживання: в кожному мотиві, в кожному звороті музичного речення. Зближеність уяви, почуття, думки, як тільки можна, — в суцільний творчий порив.

Виняли викликати музичний образ в найглибших вимірах мистецького.

Торжественність і патетика, в його круї; празничковий світ звучання.

Бурхливість і драматизм до глибини іраціонального; виявлення мистецької ідеї до стану духовної видимості, і при цьому — радісність.

Наші люди, що вшанують концерт проф. В. Кіпи, будуть багатократно винагороджені.

Концерт відбудеться в п'ятницю, в Washington Irving High School, 16th Street and Irving Place, о 8.30 вечора.

В. Барка.

Д-р Чарльз Мастерсон, доцент Айсенгера, заявив, що президент «Лідерства» і підкреслює духовні цінності людини над усім іншим, — так, як це робив ще хіба през. Джордж Вашингтон. «Моральна сила, яка з нього промовляє, впливає на всіх членів його уряду» — каже д-р Мастерсон.

На 51-й річній конференції Крайового Католицького Виховного Товариства стверджено, що чимраз більше студентів надходять до студій гуманістичних наук і переходять на студії фізики, математики, хімії та інших математично-природничих наук. Професори стверджують, що неабаром забракне фахівців із гуманістичних предметів.

Твори, що вибрані, чи з класичної старовини, чи з сучасності, дістають собі в проф. В. Кіпи свій найосібніший і, мабуть, найвласніший спосіб виконання — в кожному окремому випадку.

Найприметніша в лавістиві обдарованні нашого піаніста, це — що він вміє зовсім завжди власний образ і творить наочно, в повній життєвій силі.

В нього духовний інстинкт до звукової барви. Володіє нею незвичайно: в найвищих інтенсивностях її — в колосальності, з рисами прекрасної і покорючої фантастики, в рефлексів творчого чуда, що викликає Лист; а також і в спільних, повних смутку неказаних і чару, облітливих найпрозорішими і найделікатнішими хвилями серцевого почування — речаш Шопена.

В. Кіпа першорядний майстер в догори чинити життєвий ритмічності; де розкривається внутрішній закон і де ради могутніх символічних «ключів» з сфери творчого.

В нього — суверенне опанування ритмічних тканин, особливо в бурхливих обрисах.

Одноразово з повною безпосередністю переживання: в кожному мотиві, в кожному звороті музичного речення. Зближеність уяви, почуття, думки, як тільки можна, — в суцільний творчий порив.

Виняли викликати музичний образ в найглибших вимірах мистецького.

Торжественність і патетика, в його круї; празничковий світ звучання.

Бурхливість і драматизм до глибини іраціонального; виявлення мистецької ідеї до стану духовної видимості, і при цьому — радісність.

Наші люди, що вшанують концерт проф. В. Кіпи, будуть багатократно винагороджені.

ПЛАСТПРИЯТ

— при —

ПЛАСТОВІЙ СТАНЦІЇ В НЬО ЙОРКУ

— влаштує —

В НЕДІЛЮ, 9-го ТРАВНЯ 1954 Р.

о год. 4-й пополудні

